

مزامیر باب 144

سرود داوود

شکرگزاری پادشاه برای پیروزی

1 خداوند را که پشتیبان من است سپاس باد!

او مرا برای میدان جنگ تعلیم می‌دهد.

2 او پشت و پناه من است،

او سپر و نجات‌دهنده من است،

به او توکل دارم

و او مردم را تحت فرمان من خواهد آورد.

3 خداوند، انسان چیست که تو به او توجه داری؟

و بنی آدم کیست که او را به خاطر آوری؟

4 او مانند سایه درگذر است

و عمرش بیش از یک نفس نیست.

5 ای خداوند، آسمان را بگشا و پایین بیا.

کوهها را لمس کن تا از آنها دود برخیزد.

6 رعد و برق را بفرست و دشمنان خود را پراکنده کن

و با تیرهای خود آنها را تار و مار گردان.

7 دست خود را از عالم بالا دراز کن

و مرا از عمق آبها،

و از دست این بیگانگان نجات بده.

8 حرفهای آنان دروغ است

و قسم دروغ می‌خورند.

9 خداوند، برای تو سرودی تازه می‌خوانم

و با بربط ده تار می‌سرایم.

10 پادشاهان را به پیروزی می‌رسانی

و بندهات، داوود را آزاد می‌سازی.

11 خداوند، مرا از دست دشمن ظالم برهان

و از چنگ بیگانگان

که سخنانشان سراسر دروغ است،

نجات بده.

12 پسران ما در جوانی،

همچون نهالان، برومند و قد بلند گردند،

دختران ما،

چون ستونهای تراشیده کاخ پادشاهان باشند،

13 انبارهای ما،

پُر از محصولات گوناگون، و گوسفندان ما در صحرا هزاران برّه بزایند.

14 گاوهای ما، بدون از دست دادن گوساله‌ای،

بارور و کثیر شوند.

در کوچه‌های ما صدای هیچ غم و ناله‌ای نباشد.

15 خوشا به حال ملّتی که از این برکات بهره‌مند گردند

و خوشا به حال قومی که خداوند، خدای ایشان است.